

Det, der er hovedproblemet i det her, vil jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, er jo, at vi af nogle grunde, der i hvert fald ikke er skattepolitisk begrundet, har lavet nogle regler på vurderingsområdet, der slet ikke afspejler virkeligheden, når vi taler om landbrug: Man siger i vurderingsloven, at det jordstykke, som også beboelsen ligger på, ikke vurderes højere end almindelig landbrugsjord, og det er jo sådan set dér, hunden ligger begravet i det her. I fortiden er det også på det her skattepolitiske felt lykkedes bl.a. Venstre – og selv om jeg ikke har researchet meget i historien, ville jeg tro, at hvis det er en ære, kan æren tilskrives Venstre mere end nogen andre – at få lavet en regel, der ikke kan undviges og stort set betyder, at landbruget ikke bidrager med skatter.

Man kan sige, at der jo er flere løsningsmuligheder her. Hvis det her var et tilbud fra Venstre om, at vi skal behandle det jordstykke, som knytter sig til landbrugsejendommens stuehuse, hvor der jo også er en byggeret på samme måde som alle andre steder, er vi langt hen ad vejen ude over problemet, og hvis det var sådan, fru Mariann Fischer Boel skulle forstås, synes jeg da, det var en spændende tanke.

Det, jeg har sagt her, er, at det er klart, at det er lige så forkert, når vi ser en landbrugsejendom med et ikke helt ubetydeligt jordtilliggende som rent faktisk kun opfylder et beboelsesformål, at man så tæller hele det tilhørende jordtilliggende med i grundværdien og dermed også i den nye ejendomsværdibeskatning. Det er selvfølgelig lige så forkert, og det er derfor, jeg har sagt, at jeg mener, der er en måde at løse det på. Jeg har tilbudt Folketingets partier, at jeg meget gerne vil drøfte med dem, hvordan vi så konkret skal håndtere det, og om vi skal fremsætte forslag i denne samling. Jeg har forstået, at hvis vi kan håndtere det, uden at det skaber besværligheder, problemer eller bliver uoverstigeligt på grund af det arbejde, der i øvrigt foregår i udvalget, vil et flertal ønske, at der fremsættes et forslag allerede i denne samling. Det vil jeg bestrebe mig på, og jeg vil selvfølgelig tage kontakt til partierne og prøve at se, om ikke jeg kan opfylde det ønske fra partierne.

Jeg kan så heller ikke lade være med at sige til Venstres og De Konservatives ordførere, at det måske ingen helt dum idé var, om man holdt lidt bedre kontakt til sine vurderingsfolk. Man kan godt få en betydelig saglig viden fra de folk, der er ude at foretage det her i praksis, og det, jeg har hørt, er i hvert fald, at de mener,

det vil være helt forkert, hvis vi fulgte forslaget i den form, som Fremskridtspartiet har fremsat her.

Når hr. Kim Behnke fremstiller det, som om folk, der driver en eller anden form for reelt landbrug, ikke bliver behandlet som reelle landbrugere, er det ikke rigtigt. Men jeg vil ikke afvise, at han, der har de der fire rækker gulerødder, som hr. Kim Behnke nævner, og de 10 høns, ikke anses for at have nogen egentlig landbrugsbedrift. Det er nu også spørgsmålet, om det ville være helt rimeligt. Vi kan sige, det ville i hvert fald blive nogle meget dyre høns. De ville forrente sig virkelig godt. De behøvede ikke lægge æg, hvis man kunne abonnere på de regler på det her felt.

Derfor stadig væk, som jeg signalerede allerede ved starten af denne debat, åbenhed over for, at vi finder en løsning på det konkrete spørgsmål. Men jeg mener da til gengæld også, at det er vigtigt, man forholder sig til den kendsgerning, at problemerne her ikke er skabt ved, at vi har givet landbruget en skidt behandling, men ved, at vi har givet landbruget en for god behandling i forhold til det, der er virkeligheden, nemlig de faktiske priser, som under alle andre forhold er det, der er bærende for, hvad man skal vurdere ting til i vurderingsloven.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu skal jeg ikke forlænge debatten, men jeg synes, ministeren prøver at tale sig ud af problemerne.

Det, Venstre har bedt om, er ikke identiske lovforslag på skatteministerens område og på fødevareministerens område, men blot om en vis korrespondance mellem de to områder, for ministeren må jo være klar over, at det ikke er praktisk, når to sæt lovforslag modarbejder hinanden. Jeg finder det besynderligt, at man ikke fra fødevareministerens side er parat til at aflyse landbrugspligten, hvis en ejendom bliver vurderet som parcelhus. Det er ikke muligt i dag.

Så vil jeg godt sige med hensyn til landbrugspligten: Jeg mener, det er vigtigt, at man får aflyst landbrugspligten, hvis det ikke er et landbrug, for ellers kan man reelt stå i den situation, at et parcelhus kan gøre en fortrinsstilling gældende til landbrugsjord, der skal handles i et område, f.eks. hvis beboeren har været beskæftiget ved landbruget nogle år tidligere. Det er afsindigt uhensigtsmæssigt. Det er det,